

UCHWAŁA Nr XIX/144/2012
RADY MIEJSKIEJ W ZŁOTYM STOKU
z dnia 14 września 2012 r.

w sprawie skargi Pana Jana Manachesa.

Na podstawie przepisu art. 229 pkt 3 oraz art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071 ze zm.) **Rada Miejska w Złotym Stoku uchwala, co następuje:**

- § 1. Uznać za bezzasadną w całości skargę Pana Jana Manaches z dnia 27 kwietnia 2011 r. na działalność Burmistrza Złotego Stoku, z przyczyn określonych w uzasadnieniu niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierzyć Burmistrzowi Złotego Stoku.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 11 stycznia 2012 r. Pan Jan Manaches złożył do Wojewody Dolnośląskiego skargę na Radę Miejską w Złotym Stoku dotyczącą rozpatrywania kierowanych przez niego skarg i wniosków. Wojewoda po zapoznaniu się z aktami sprawy, pismem z dnia 8 marca 2012 r. znak NK-KS.1410.7.2012 uznał skargę za częściowo zasadną, a zwłaszcza w kwestii rozpatrzenia pisma Pana Jana Manachesa z dnia 27 kwietnia 2011r. W związku z powyższym w/w pismo zostało ponownie rozpatrzone przez Radę, która uznała, że w części dotyczącej pozbawienia prawa pierwokupu mieszkańców ul. Złota 9 oraz niezgodnej z prawem sprzedaży udziałów Gminy PUT „Kopalnia Złota” zostanie wszczęte postępowanie skargowe, natomiast kwestia przeprowadzenia audytu dozwolonych i niedozwolonych czynności prawnych jest wnioskiem, który zgodnie z art. 243 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 89, poz.1071 z późn. zm.) został przekazany Burmistrzowi Złotego Stoku.

W celu zbadania stawianych w skardze zarzutów Komisja Rewizyjna zebrała się dwukrotnie (23 maja 2012 r. i 13 sierpnia 2012 r.). Członkowie Komisji rozpatrzyli 3 zarzuty: pozbawienie prawa pierwokupu mieszkańców ul. Złota 9, sprzedaż przez Gminę udziałów spółki PUT „Kopalnia Złota” bez przetargu na rzecz osoby nie będącej udziałowcem oraz bezczynność obecnego Burmistrza w stosunku do w/w zaniedbań.

W kwestii pozbawienia prawa pierwokupu mieszkańców ul. Złota 9, członkowie Komisji wystąpili o ekspertyzę prawną do Radcy Prawnego i na podstawie jego opinii uznała zarzut za nieuzasadniony. W zakreślonym wyżej stanie faktycznym wniesienie aportu nastąpiło w dniu 26 czerwca 1997 r. (Akt notarialny Rep A nr 4663/97), czyli pod rządami przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (tekst jednolity: Dz. U. 1991 r. Nr 30 poz. 127 ze zm.). Wskazana ustawa nie zawierała legalnej definicji „zbycia nieruchomości”. W okresie obowiązywania w/w ustawy nie było orzecznictwa sądowego, w którym podjęto by próbę definiowania tego pojęcia. Można wskazać, że dopiero na gruncie obecnie obowiązującego stanu prawnego ujawniła się wykładania, która zakłada, że wniesienie prawa własności nieruchomości jako aportu do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością stanowi zbycie w rozumieniu przepisu art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. 2004 r. Nr 261 poz. 2603 ze zm.). Taki pogląd prawny został zaprezentowany w treści wyroku Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 18 września 2003 r. I CK 124/2002, publ. w: LexPolonica nr 390150.

Na gruncie przepisu art. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami

i wywłaszczaniu nieruchomości taka wykładnia mogła zostać uznana za prawidłową. Przepis ten stanowił m.in., że grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub własność gminy mogą być sprzedawane osobom prawnym i osobom fizycznym albo oddawane tym osobom w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, dzierżawę lub najem, z zastrzeżeniem ust. 6 i 7. Sprzedaż albo oddanie gruntu w użytkowanie wieczyste, użytkowanie, dzierżawę lub najem może nastąpić także na rzecz kilku osób. Ponadto grunty stanowiące własność Skarbu Państwa mogą być nieodpłatnie przekazywane w drodze umowy na własność gminy albo nieodpłatnie oddawane gminie w użytkowanie wieczyste, użytkowanie lub użyczane, a grunty stanowiące własność gminy mogą być nieodpłatnie przekazywane w drodze umowy na własność Skarbu Państwa lub innej gminy albo nieodpłatnie oddawane Skarbowi Państwa lub innej gminie w użytkowanie wieczyste, użytkowanie lub użyczane; do przekazania gruntów na własność stosuje się przepisy o przenoszeniu własności. Cytowany wyżej przepis art. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości nie przewidywał zatem - jako formy zbycia - przekazania prawa własności (albo użytkowania wieczystego) gruntów tytułem wkładu niepieniężnego (aportu) do spółek kapitałowych.

Powyższy pogląd prawny nie jest obecnie aprobowany, albowiem wskazuje się w orzecznictwie sądów powszechnych i administracyjnych, że zbycie nieruchomości obejmuje także wniesienie nieruchomości jako aportu do spółki kapitałowej (np.: uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy Wydział I Cywilny z dnia 8 maja 2012 r. sygn. akt: II Ca 220/12 oraz uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 października 2008 r. I OSK 856/2008).

Tym niemniej jednak, z uwagi na historyczny stan prawny i faktyczny związany z wniesieniem budynku ul. Złota nr 9 w Złotym Stoku aportem do PUT „Kopalnia Złota” Sp. z o.o. z/s w Złotym Stoku nie można twierdzić, że na gruncie poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości ówczesne władze Gminy Złoty Stok mogły mieć wiedzę, że wniesienie określonego budynku tytułem aportu do spółki kapitałowej jest równoznaczne w zakresie skutków prawnych z przeznaczeniem tego budynku (lokalii w nim znajdujących się) do sprzedaży. Wykładnia językowa przepisu art. 4 w/w ustawy prowadziła wręcz do przeciwnej konkluzji.

Drugi stawiany w skardze zarzut przez Pana Jana Manachesa dot. sprzedaży przez Gminę 1114 udziałów spółki PUT „Kopalnia Złota” był już rozpatrywany przez Radę Miejską w Złotym Stoku, która podjęła Uchwałę Nr XLII/270/2010 z dnia 27 października 2010 r. w sprawie skargi Pana Jana Manaches, uznając ją za bezzasadną. W piśmie z dnia 27 kwietnia 2011 r. Pan Jan Manaches skarżący nie wskazał nowych okoliczności, wobec czego Rada Miejska w Złotym Stoku,

zgodnie z art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 89, poz.1071 z późn. zm.) podtrzymała swoje stanowisko w sprawie przedmiotowej skargi. Rada tym samym uznała, że sprzedaż odbyła się bez naruszenia prawa, ponieważ Uchwała Nr XI/64/99 Rady Miejskiej w Złotym Stoku z dnia 31 sierpnia 1999r. stanowi, że zbywanie udziałów gminy Złoty Stok w spółkach może nastąpić „z ważnych przyczyn społecznych lub ekonomicznych, a także w przypadkach określonych prawem. (§2, ust. 2 ww. uchwały). Ani decyzja RM podjęta na sesji w dniu 25 czerwca 2002 r. w sprawie zbycia części udziałów gminy w sp. z o.o. PUT „Kopalnia Złota”, ani uchwała Nr 574/02 Zarządu Miejskiego w Złotym Stoku z dnia 9 lipca 2002r. nie wskazuje w swojej treści „ważnych przyczyn społecznych lub ekonomicznych” zbycia przedmiotowych udziałów. Trudno zatem na podstawie przedłożonych dokumentów, oceniać czy tego rodzaju przyczyny zaistniały. Bez wątplenia przyczyny te nie musiały być wprost wskazane w treściach analizowanych uchwał RM i Zarządu, powinny jednak być wskazane chociażby w protokołach Rady bądź Zarządu. To Rada podejmując uchwałę Nr XI/64/99 z dnia 31 sierpnia 1999r. władna jest jedynie do interpretacji jej zapisów. Wiadomym jest, że ówczesna Rada brała czynny udział w sprzedaży udziałów i nie wyraziła sprzeciwu. W tej kwestii skarżący dodatkowo zarzuca, że sprzedaż udziałów nastąpiła na rzecz osoby nie będącej udziałowcem spółki PUT „Kopalnia Złota”, wbrew zapisom umowy spółki oraz w drodze bezprzetargowej. Z dokumentów jednak wynika, że w momencie sprzedaży 1114 udziałów PUT „Kopalni Złota” Pani Elżbieta Szumska była już jej udziałowcem, wobec czego nie doszło ze strony Gminy do naruszenia zapisów umowy. Mimo obowiązku zbywania majątku gminy w formie przetargu, umowa spółki jasno nakazywała sprzedaż udziałów wyłącznie na rzecz jej udziałowców. Przy takim zapisie nie ma obowiązku przeprowadzenia przetargu, a co za tym idzie należy uznać, że zarzut sprzedaży udziałów spółki w drodze bezprzetargowej jest bezzasadny.

Trzeci zarzut – bezczynność Burmistrza na wszystkie w/w zarzuty okazał się nieuzasadniony, ponieważ w dniu 31.06.1999 r. Rada Miejska w Złotym Stoku podjęła uchwałę o cofnięciu aportu (budynek ul. Złota 9 i część drogi). Ta decyzja została zaakceptowana przez Walne Zgromadzenie Wspólników spółki PUT „Kopalnia Złota”, którzy podjęli uchwałę o obniżeniu kapitału spółki o wartość tych nieruchomości i umorzeniu 2766 udziałów Gminy Złoty Stok. Wycofanie aportu ze spółki było bezskuteczne, ponieważ w latach 2000- 2001 r. Sąd Rejestrowy kilkakrotnie wzywał władze Kopalni do usunięcia braków merytorycznych we wniosku o wpis do KRS. Z dokumentów wynika, że przyczyną niewykonania uchwały Rady i uchwały Walnego Zgromadzenia Wspólników i tym samym nieskutecznego wycofania aportu były błędy popełnione przez ówczesny Zarząd spółki PUT „Kopalnia Złota”. W 2004 r. obecny Burmistrz wystąpił do Prezesa PUT „Kopalni Złota” z wnioskiem o podjęcie działań mających na celu

realizację w/w uchwał. W międzyczasie w spółce doszło do zmian właścicielskich i zmianie uległ Zarząd. Prezes PUT „Kopalnia Złota” w odpowiedzi poinformowała o Wlanym Zgromadzeniu Wspólników. Większościowy udziałowiec nie był zainteresowany obniżeniem kapitału spółki tj. realizacją wcześniej podjętych uchwał.

W świetle powyższego skargę należy uznać za nieuzasadnioną.

POUCZENIE

Art. 239 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 89, poz.1071 z późn. zm.) stanowi „ W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, uznana została za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może, w drodze odpowiedzi na tę skargę podtrzymać swoje poprzednie stanowisko.